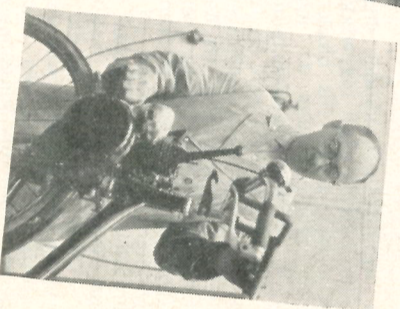
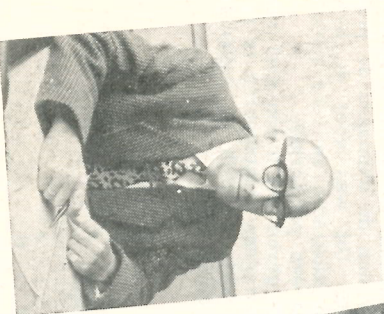
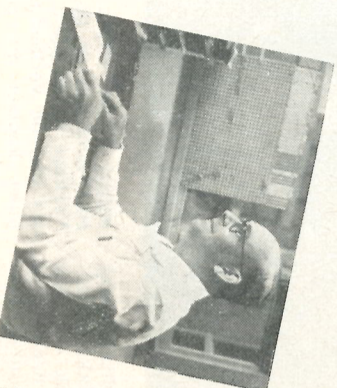

HARTELIJK GELUKGEWENST

Alle jubilarissen vieren hun 12½-jarig jubileum; mevrouw Ruyssenaars zal op 26 juli 10 jaar in onze dienst zijn. Het zijn van boven naar beneden:

links: H. J. Hooguin (Gereedschapsmakerij — 15 juli); L. A. de Zwart (Radiomontage — 4 augustus); A. J. Prantzen (Technisch Bureau — 14 juli); J. Jacobs (Tijdschriftverij — 14 juli);

inmiddelen: J. Kastrop (Montage Utrecht — 29 juli); F. P. H. van Drielen (Mech. afd. TC — 21 juli); W. Boogaard (Inkoop — 28 juli); J. J. Kompen (Radiomontage — 14 juli);

rechts: G. J. van Kouwen (Spuiterij — 28 juli); mevr. Th. A. C. Ruyssenaars (Kantine Utrecht — 26 juli); H. J. Voortvelt (Coördiner — 28 juli); F. J. A. Bljismad (Solexmontage — 4 augustus).

Doorgaan!

Op de grote wereldtentoonstelling Expo in Brussel staan gebouwen van allerlei landen. Zo staat er ook een Duits paviljoen.

Nu wekt dat woord „Duits“ onvullkeurig bij de Nederlanders en vele anderen een gevoel op van wronge herinneringen aan twee wereldoorlogen, die deze Germanen ons hebben bezorgd en aan de barbaarse en primitieve wijze van optreden van hun mannetjes in veroverde landen.

Enfin, we zijn nu Navo-kamerdan en we mogen de goedwillende Duitse mensen van thans niet alles en altijd verwijten, wat hun mistlukte collega's en heersers voorheen hebben misdreven.

Welm, op dat Duitse paviljoen staat op één der muurvlakken een spreuk van de grote kerkreformatior Martin Luther, die aldus luidt:

„En, al wist ik, dat morgen de wereld verging, dan zou ik vandaag mijn appelboomje toch nog planten“.

Nu is inderdaad één der deugden van onze Duitse medemensen wel, dat ze weten van werken en volstromen in. En dat is ook wel één der oorzaken, dat ze, nadat ze in twee wereldoorlogen in de tonnen zijn geslagen, er toch weer aardig gauw borenop zijn gekomen en weer flink meedoen in de markt.

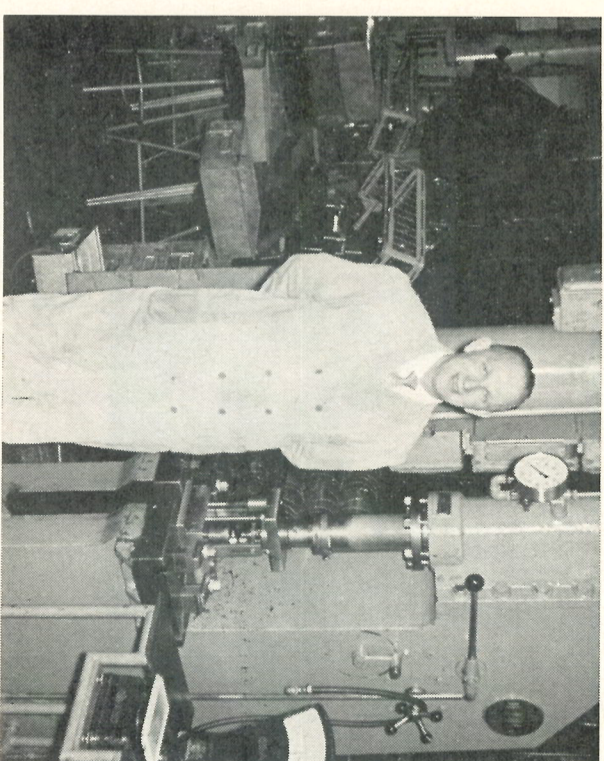
Zeker wil ik hiernee niet zeggen: komaan, Hollandse jongens, kijkt toch eens naar die flinke Duitsers en doe net zo je best. Dat zou net zijn als die vader, die tegen zijn zoon Pietje zegt: Je moet net zo flink worden als je broertje Bram. Dan is vermoedelijk het enige resultaat, dat Pietje het niet doet en wel hevig de puist krijgt van Bram, die hem als model wordt voorgelouden.

Het is voor een Duitser evenzeer een plicht als voor iemand van welk volk ook, zijn best te doen in wat hem staat te doen. Ook vijf Nederlanders, hebben onze eigen opgave voor een gedrag en prestatie, welke ons kunnen sieren en tot betrijs van ons plichtsbetef zijn.

Natuurlijk schieten we, van welke volk we ook zijn, daarin herhaaldelijk te kort. Een der oorzaken daarvan is wel eens, dat men denkt: och, we houden het toch niet; de zaak gaat toch naar de haalen. Nou, met zo'n houding gaat die zaak zeker naar de haalen.

Juist, als de omstandigheden onzeker zijn en 'n somber perspectief bieden, is het goed, door te werken, alsof de toekomst veilig ligt.

Scheurer.

JUBILEUM | G. VAN DER LINDEN

28 juli aanstaande is een heuglijke dag voor onze baas in de Stampertij, dan is het namelijk 25 jaar geleden, dat Gerard van der Linden aan de Abstederdijk kwam werken.

Toen Van der Heem in 1946 de zaak aan de Abstederdijk overnam, nam ze met vele anderen ook van der Linden over, die toen reeds baas in de Stampertij was. In 1945 tot baas benoemd en tot volle tevredenheid van zijn suprieuren, tot op heden nog dezelfde baas, is wel een bewijs dat de keus in 1945 goed is geweest.

In deze jaren vooral ook hebben wij hem leren kennen als een man met een prettig en openhartig karakter, die vast van zijn hart geen moordkrul zal maken en die meestal precies zegt wat hij denkt.

Al schrijvende over een jubilaris komt men haast vanzelf op zijn Hefhebberijen. Nu, hier is het zo, wie Van der Linden zegt, denkt aan voetbal en Velox, de club waaraan hij zijn hart heeft verpand en waarin hij nu, na jaren zelf in het 1e elftal gespeeld te hebben, de zorg voor de jeugdafdeling op zich heeft genomen. Een taak, die zeker geen gemakkelijke is en waaruit men levensweer kan zien, dat hij ook in zijn vrije tijd het zware werk niet schuwt. Wij menen dan ook te mogen aannemen, dat het hem die dag zeer zeker niet aan belangstelling zal ontbreken en spreken hierbij de hoop uit, nog vele jaren van zijn kunnen gebruik te mogen maken.

Vooruitlopend op de ongetwijfeld vele gelukwensen, hier alvast onze felicitatie en onze beste wensen voor de komende jaren.

In verband met de fabrieksvakantie wordt de herdenking van dit heuglijke feit enkele dagen vervroegd. Vrijdag, 18 juli om kwart voor vijf in de kantine kan ieder de jubilaris zijn gelukwensen aanbieden.

Van den Broek,
Metawa Utrecht.

VDH-bedrijfsvoetbal

De uitstagen van de maandag 11. gespeelde wedstrijden luiden:

Stampertij—Kantoor 2-0
Stofz. afd.—Germerkertij 2-0
Teleo—Draaierij 7-3

Uitstagen inhaalwedstrijd:

Stofz. afd.—Montage 2-2

Programma maandag 14 juli a.s.

7 uur, veld A: Stampertij—Draaierij.
7 uur, veld B: Stofz. afd.—Teleo.
8 uur, veld B: Kantoor—Montage.

Spreekuur O.R. Maanweg

15 JULI 1958.

1e pauze: de heren Kouwer — Reimerink,

2e pauze: de heer Poppen — mef. Van Bilt-terswijk.

Spreekuur O.R. ENAF

23 JULI 1958.

1e pauze: de heren De Gates — De Graaf.

PIMMIE PUNTNEUS in AFRIKA

Jongens en meisjes, beste allemaal, hier volgt dan mijn facebed verhaal. De redactie heeft me intussen geschreven, dat het vorige iets was overtreven.

Maar heus, Pim Puntneus kan van alles. Alleen, het vervelende van 't geveel is, Die fotograaf die doet zo raar. Hij kijkt van alles aan elkaar.

Vandaag een jaar of vier geleden, Ben ik naar Afrika gereden. Dat is, zoals je wel zal weten, Het Zwarte Werelddeel geheten.

Op een dag, het was heel warm, Sloegen mijn helpers plotseling alarm. Tussen de bomen zagen zij een leeuw. Ze hielden toen weg, met een vreselijke schreeuw.

Daar stond ik in 't oerwoud, helemaal alleen. Voor mij de leeuw; ik kon nergens heen. Maar een Puntneus is niet voor een klein beetje vervaard. Ik dacht eens goed na en trok aan mijn baard.

Ineens kwam de leeuw op mijn toe in galop. Met vervaarlijk gebul en een woeste kop. 't Oerwoud trilde van het gebul. Ik zag blinkende tanden in 'n geopende muilt.

Maar Pim Puntneus gaat zelfs voor geen leeuw aan de haal! 'e Bleef staan naar 'r stond, zo stijf als een paal. Mijn ogen hebben die leeuw toen doen beven. Ik heb hem nit meelij een snoepje gegeven.... Zo zie je maar weer, beste VDH-kinderen, Een leeuw in het woud zal je helemaal niet hinderen, Als je lef hebt en kracht en weet ik wat nog meer! Gejuel jullie allen, tot de volgende keer.

**De volgende Jeugdkrant zal
verschijnen op 4 oktober 1958.**

Set's over de Olympische Spelen

Van de Olympische spelen hebben jullie vast wel eens gehoord. Vooral de ouden onder onze lezerijes.

Het is dat grote sportfeest, waarop om de 4 jaar sportmensen uit de hele wereld elkaar ontmoeten om uit te maken, wie in een bepaalde sport het meest uitblinkt.

Maar weten jullie ook dat er al ongeveer 2700 jaar geleden Olympische Spelen werden gehouden? Dat was in Griekenland, in het dorpje Olympia. Nu begrijp je ook de naam wel! Om de 4 jaar kwamen daar de atleten uit het hele land bijeen om zich met elkaar te meten.

De sporten die daar werden beoefend, waren natuurlijk wel anders dan die van de tegenwoordige Olympische spelen. Vuistvechten bij voorbeeld werd er gedaan en dat heeft maar weinig overeenkomst met de sport die wij als „boksen“ kennen.

Ongeveer 1600 jaar geleden werden deze spelen verboden door een Romein-

se Keizer. Ze hadden dus ruim 1000 jaar bestaan!

Omstreeks 1890 kwam de Franse Baron Pierre de Coubertin op het idee deze spelen in ere te herstellen. Als een verbodertingsteest van de sportmensen op de hele wereld. Het deelmen aan de spelen achtte hij belangrijker dan de overwinning.

Na veel onderhandelen en overleg kwamen deze moderne Olympische Spelen tot stand. En als eerbetoon aan het land dat lang geleden het voor-

beeld had gegeven werden de eerste spelen in Athene gehouden. Dat was in 1896. Nadien zijn er om de 4 jaar weer Olympische Spelen georganiseerd: 1900 Parijs, 1904 St. Louis (Amerika) 1908 Londen, 1912 Stockholm 1916: niet doorgegaan door de 1e wereldoorlog.

1920 Antwerpen, 1924 Parijs, 1928 Amsterdam, 1932 Los Angeles (Amerika), 1936 Berlijn, 1940 niet doorgegaan door de 2e wereldoorlog (de bedoeling was Tokio Japan).

1944 niet doorgegaan door de 2e wereldoorlog. 1948 Londen, 1952 Helsinki en 1956 Melbourne (Australië).

En in 1960 komt Rome aan de beurt. Dan zullen daar de viagggen wappen met de vijf Olympische Ringen, die de 5 werelddelen voorstellen (ieder met een eigen kleur) waarvan de bewoners zich in een sportieve strijd met elkaar zullen meten!

JEUGDKRANT

UITSLAG van de TAARTENWEDSTRIJD HOEVEEL KLEURPLATEN WERDEN ER INGESTUURD?

Ja, dat moeten jullie eens raden! Hoeveel dacht je? Honderd? Honderdvijftig? Miss hoor! Twee honderd twee en negentig!

En reuze stapel lag op tafel toen wij moesten beginnen met het uitzoeken van de platen, die een prijs zouden krijgen. En die prijzen — weten jullie nog: taarten! — moesten we toekennen aan de kinderen die de mooiste platen hadden ingestuurd. Tjonge, wat was dat moeilijk. Voor elke groep waren er drie taarten. Maar soms hadden we wel tien tekeningen, die we allemaal wel een taart waard vonden.

We hebben er toen nog even over gedacht om die taarten maar in punten te snijden. Dan konden we veel meer kinderen in de prijzen laten meedelen. Maar omdat het zo moeilijk was om

die stukken even groot te snijden hebben we dat maar niet gedaan. We zijn weer verder gaan kijken en hebben toen de platen die wij het aller-allermooiste vonden er uitgekozen. Er zijn dus kinderen, die nu geen prijs hebben gewonnen. Maar wat zijn ze er dicht bij geweest! Als ze de volgende keer weer zo goed hun best doen..... wie weet of ze dan geen prijsje winnen!

Welke platen we hebben uitgekozen? Nu hier komen dan de prijswinnaars! Oh, nee, eerst moeten we jullie nog vertellen dat er twee hele kleinfjes hebben meegedaan. Het waren: Elly van der Gugten, 2 jaar oud en Betty Biesheuvel, 2½ jaar oud. Vinden jullie dat niet flink? Natuurlijk was er wel eens een krasje buiten de lijntjes (soms wel een heleboel!) maar we vonden het toch prachtig!

EN NU DAN DE PRIJSWINNAARS:

4—5 jaar:	1. Marjo Wille	Trekweg 159	Den Haag
	2. Hans v. Leeuwen	Havenstraat 90	Rijswijk Z.H.
	3. Hansje Schuling	v. Miersstraat 24	Den Haag
6—7 jaar:	1. Anja Panhuis	Westerkade 27 bis	Utrecht
	2. Garry Stoffels	Ambachtsweg 42	Wateringen
	3. Kees Vrolijk	v. Tuylstraat 51 I	Scheveningen
8—9 en 10 jaar:	1. Johan Spoormakkers	Tomatenstraat 37	Leiden
	2. Liesbeth Custers	Tollenskade 27	Voorburg
	3. Marjolke v. Loon	P. Langetyckstr. 258	Den Haag
11—12 jaar:	1. Ebert Molenaar	Vestaweg 101	Den Haag
	2. Thea Meyer	v. Houtenstraat 4	Rottendam
	3. Troome Gronaustra	John. Camphuisstr. 10	Den Haag
14—15 jaar:	1. Trienke de Zoort	Abstederdijk 26	Utrecht
	2. Hans Koopman	Kon. Wilh. laan 173	Voorburg
	3. Jannie Wittekoek	Vlierboomstraat 282	Den Haag

Gefeliciteerd allemaal! Als ons plannetje inkt zullen jullie de taarten krijgen tegelijk met deze Jeugdkrant.

En de andere inzenders? Zoals beloofd krijgen zij allemaal een verrassing. Het is natuurlijk een heel werk alles klaar te maken. Wij zullen ze uitreiken op maandag 14 juli in de pauze, in het Ontspanningsgebouw. Op de Eindhoven in de fabriek te Utrecht kunnen de verrassingen worden afgehaald bij aftal. Sociale Zaken.

Als je nu je vader of moeder vraagt op die dag even bij ons aan te lopen, kan die de verrassing in ontvangst nemen.

Zo, dat was het dan weer. Nu gaan we eerst allemaal met vakantie. En na de vakantie komen we weer met een prijsvraag!

taartenwedstrijd

